Responsables i culpables

written by Diego Arcos | 12 d'abril de 2020

Nota de l'autor: aquest article el vaig començar fa unes setmanes en començar el confinament, però va restar a la "nevera" en veure que ningú no deia res de la responsabilitat dels dirigents catalans en la crisi actual, ara que sonen algunes veus i he decidit fer-ho públic.

En política ser oportú és més important que ser original.

No és pas el coronavirus l'enemic, és el capitalisme i els seus gestors, més coneguts com a governs.

El virus Covid-19 és una part de la naturalesa, aquesta bestiola estava tranquil·leta en algun racó del món, fins que un humà per fer negoci el va posar al mercat, un altre animalot que diuen, el portava i es va embolicar la troca. També diuen que va ser l'allargada mà d'una potència o altra per fotre-li la punyeta vírica i així desestabilitzar-ne l'economia. Tant me fa qui és el pare o la mare, els que paguem les conseqüències som nosaltres.

Després de la sortida de la bestiola a la realitat humana, la globalització neoliberal va posar els mitjans perquè vuit milions de xinesos agafessin vols, trens i autobusos i ho escampessin a tot el món.

A continuació es van posar a parlotejar els artistes especialitzats a desviar l'atenció per amagar al veritable culpable: el sistema capitalista i així és com van cridar a la guerra "justa" contra un pobre virus del tot innocent.

És com si en una guerra es carregués la culpa a la pólvora o al plom de les municions.

I en el cas del govern i del cap de l'Estat espanyol, don Felip VII, es van tancar en banda per no aplicar les mesures

que recomanaven els científics: blocar ciutats i aïllar els llocs amb focus com el de la Conca d'Òdena.

Van permetre que des de la capital del Regne sortissin milers i milers de persones a escampar la pandèmia traslladant-se a les segones residències i de retruc carregar-li el problema a les autonomies "perifèriques".

Aquesta gestió maldestra i malintencionada busca essencialment dos objectius: salvar els beneficis dels grans grups econòmics, especialment les multinacionals que cotitzen a l'IBEX-35 i els bancs i en segon lloc salvar el govern dels progres de saló monàrquic de Podemos i del PSOE.

Que morin alguns centenars de persones grans i malalts no li farà perdre la son als amos d'Inditex ni del BBVA (per cert, l'inversor més gran espanyol en armes) ans al contrari, menys costos en jubilació i en sanitat i, si amb això es facilita la recuperació dels seus guanys post Covid-19, millor que millor.

En síntesi, les persones que ja han mort i les que moriran són per una causa: el virus, però també ho són per la responsabilitat de l'acció i la inacció de la Moncloa, és culpa seva i n'hauran de respondre. Ells tenen la culpa dels seus actes i dels nostres morts.

En aquesta colla hem d'incloure personatges com Boi Ruiz i els catalans que va contribuir a destrossar la sanitat pública, privatitzant-la, augmentant la corrupció i el peculat del X%, vés a saber quant, dels convergents, unionistes, *sociates* i alguns *indepes* il·luminats autors de lleis per "regular" mercats de serveis públics. Amb l'afegitó d'aquell que ho afinava tot.

ELS MORTS DE PUIGDEMONT

Ara bé, és de públic coneixement que el M. H. president Torra demana un dia sí i un altre també que des de Madrid el deixin tancar Catalunya i els llocs amb més contagis, com Igualada i

la Conca d'Òdena.

Demana permís qui assumeix una situació de subaltern, de manat, de capacitat supeditada a un altre poder, de súbdit, mot que ve del llatí *subdĭtus* que és el participi passiu de *subdĕre*, "sotmetre".

I aquí vull anar a l'arrel de problema: la República de Catalunya i el responsable d'haver aturat provisionalment o temporalment la declaració de la independència, per cert una temporada llarga, oi?

El M. H. president Sr. Puigdemont va reconèixer amb la boca petita i d'esquitllada que va ser un error.

Molt bé, però passa que aquest error el paguem nosaltres, primer per una derrota causada pels mateixos dirigents quan anàvem guanyant i l'enemic estava desorientat i contra les cordes, després una cursa a veure qui és més sectari i partidista.

Les amenaces de violència extrema que van espantar els responsables de la declaració d'independència eren i són reals. Els espanyolistes són capaços de tot. Ja van enviar un escamot integrista a fer una matança que tan sols d'imaginar-la fa esgarrifances.

Fa temps que ho penso i ho dic als meus companys i amics amb el resultat de crítiques, insults i desqualificacions: els nostres dirigents es van escapolir del conflicte i de LES SEVES RESPONSABILITATS, uns lliurant-se a l'enemic sense lluitar (ERC) i altres com l'ex M.H. de Waterloo, aturant en sec la República i marxant a un tranquil exili, que per cert ha donat més resultats que la presó.

També hi són a la garjola altres ostatges que els van segrestar amb la maquinària repressiva i judicial de l'Estat enemic i per aquests sí que em sento compromès en l'exigència de llibertat. La llibertat dels ostatges, els que ens van

abandonar i els lluitadors, és el terreny del conflicte al qual ens han portat, però també és la batalla per derrotar l'enemic i per això cal continuar-la. Ja farem balanç quan estiguin lliures.

Ara bé, quan no s'enfronta un conflicte, tant sols passarà una cosa: s'agreujarà.

No cal ser Ortega y Gasset o Einstein per entendre-ho.

PUIGDEMONT I TORRA

Si podem carregar la culpa i els morts a l'acció limitant de la Moncloa, no podem exculpar el Sr. Puigdemont dels morts a Catalunya ni al M.H. president Torra per no actuar defensant la vida dels catalans.

Puigdemont per haver-nos postergat *sine die* la independència i per això aquesta situació i al M.H. president Torra per la manca de coratge i decisió per manar els funcionaris a obeir les seves ordres i tancar Catalunya i els llocs que calgui.

Com molt bé ho explica amb l'habitual lucidesa i coherència Vicent Partal a un editorial de *Vilaweb*, això podria comportar la reacció de Madrid aplicant el 155, amb l'aplicació de l'estat d'alarma: al arma. Jo pensava que el 155 ja hi era.

O podria passar que els funcionaris acabessin obeint Madrid i desobeint la Generalitat i més conseqüències, com una mega campanya de l'Estat i els seus mitjans acusant Catalunya de tot i mes, fins i tot el desplegament efectiu de l'exèrcit.

Tot això i molt més ens podria haver passat si els nostres dirigents haguessin posat el coll i el cap per defensar la Nació i no pas actuar com a súbdits. Ens podria haver passar abans i ara.

Són els riscos d'enfrontar el conflicte, però ara parlem de milers i milers de vides en joc, del desballestament de les poques i insuficients estructures de Catalunya. Si estiguéssim

ja en l’etapa de la nova República la situació seria una altra. Tindríem un munt de problemes, sens dubte.

Però si afegim el plus de l’autoestima d’haver trencat tres-cents anys i escaig de derrotes, el coratge i la solidaritat esperonada per una victòria en consolidació, amb la República les solucions als nostres problemes serien les de casa estant i o pas la dels enemics.

Per tant, jo dic que hi ha una part dels morts per culpa de Madrid i una altra per la responsabilitat dels nostres dirigents.

Puigdemont no va voler carregar amb la responsabilitat de víctimes mortals, ara ja són aquí, Sr. Puigdemont. Així que si vol esmenar l’error, arrisqui’s vostè a complir la paraula donada a Perpinyà, quan va dir allò de no repetir errors.

El virus continuarà infectant i matant més o menys, això no se sap, però com a mínim tindríem un govern seriós, DIGNE I DECENT. De la mateixa manera que li reclamarem comptes al PSOE i als imbècils de Podemos i l’esquerra d’eunucs catalana, però també li passarem comptes a Puigdemont i Torra.

Per escapolir-se de la unilateralitat ara estem com estem, amb la República ara no tindríem aquesta situació, fins i tot seria pitjor amb una sanitat encara en reconstrucció, però serien els nostres problemes i les nostres solucions i no estaríem fent pena pidolant a Sánchez: *porfi, porfi,* em deixa anar a la Xina a comprar remeis…

Vergonya, cavallers, VERGONYA!!!